

RAY RÚT

ta chẳng biết mây trôi đầy giấc mộng
mà hững hờ làm vượt mắt hoàng hôn...
chừ nuối tiếc len lén lẩn vào hồn
đường hun hút gió khuya về tắc nghẽn
người hiện đến như chưa từng ước hẹn
khoảng không gian lặng quá lạ mùi hương

muốn chỏi từ tim lại quá gàn ương
lời đặc quánh trên môi chờ phân hoá
trong khắc khoải chợt nghe hồn sa đọa
mắt phương nhìn dậy sóng một dòng sông
hồng thủy nào có cuốn sạch cuồng nông...
và vết tích thặng trầm đang luân chuyển?

trời đất cũ kéo theo từng hư huyền
để âm thầm vạch nứt đoạn thời gian
mười ngón tay chới với giữa muôn ngàn
trăng cô tịch vẫn không lần trắc ẩn
ta quỳ mọp trên đôi lời thành khẩn
dấu ấn nắn làm khập khiễng bờ vai

mảnh tội lỗi che khuất nửa hình hài
đêm khuyết tạt xin thôi là đồng loã
sương lạnh phủ lên quăng đời nghiệt ngã
bước ngắn dài vọng lại chút âm hư
bóng điện câu cũng không nở ậm ừ
run theo gió hất vó vàng trí tưởng

ta làm lũi trong kiếp người vất vường
nợ ân tình đeo nặng giữa trời mê
cõi miên du lạnh ngắt lối đi về
người có đợi xin ngưng lời oán trách
ta vẫn biết không thể nào xoá sạch
những lỗi lầm... ray rút mãi ngàn năm

VU SƠN

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/VuSon.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10500 TÁC PHẨM